

Η ΦΥΛΑΚΗ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Χρόνος: «οντότητα» μη ορατή ,ΟΜΩΣ, αλήθεια...φανερή!!!

Έννοια «κατανοητή», χωρίς υπόσταση υλική.

Αίσθηση βιωματική ΜΟΝΟΝ σε φύση λογική.

Της κίνησης ο μετρητής, του σύμπαντος ο ρυθμιστής,

το εργαστήρι της φθοράς, ο θάλαμος της λησμονιάς!

Στη σκέψη και στη λογική, μπροστά, σε κάθε τους στιγμή:

φωλιά αναμνήσεων ζεστή, ελπίδας χώρος και τροφή...,

Παιδί του Ουρανού και Γής, άσπλαχνος... θύτης της ζωής!!!

Είναι ο πανταχού παρών, αιώνιος σύντροφος στο «Όν».

**Κάθε στιγμή του, μηχανή, γι' αδιάλειπτη μετατροπή
του μέλλοντος σε παρελθόν, με κινητήρα το παρόν...**

Μάρτυρας λύπης και χαράς, του θρίαμβου, της συμφοράς.

Της ιστορίας το κελί, των αναμνήσεων πουγκί...

Ποιός είναι, αλήθεια, αυτός ο χρόνος, κρυφός, αόρατος και μόνος;;;

Κάθε εποχή βγάζει σοφούς να διατυπώνουν ορισμούς

π' όμως αποτελούν απόψεις, για «νοητές» του χρόνου όψεις,

όπως γεννιούνται απ' τις κινήσεις κι' απ' τις μεταβολές της φύσης.

Φαίνεται πολύ δύσκολη η περιγραφή του χρόνου.

Η αόρατη «εικόνα» του, η έννοια κάθε κλώνου,

σαν **παρελθόν** και σαν **παρόν**, εκτός από το **μέλλον**,

είναι μες στα βιώματα ΚΑΙ τ' άστρο τ' ανατέλλον

ρίχνει το φως του πάντοτε στα μέλλοντα μονάχα,

αφού, τα προηγούμενα, γνωστά νοούνται... τάχα!

Ίσως, γιατί στο μέλλον του, είναι η δύναμή του,

τα άπειρα αποθέματα και η απαντοχή του,

για να περνάει στο παρελθόν μέσα από το παρόν του

ακαριαία κι άμεσα πάντα το προϊόν του.

Ποιος θα μπορέσει άραγε γραμμές για να διακρίνει

και ποιες οι χρονικές στιγμές που θα βρει για να κρίνει:

Πού σταματάει το παρόν, το μέλλον πού αρχίζει

ΚΑΙ πώς αιώνια το παρόν το παρελθόν γεμίζει!

Η κίνηση, η πρώτη αιτία, - του χρόνου μέτρο και πορεία -,

με την οντότητά της μόνο, μας αποκάλυψε το χρόνο.

Τον πήρε στην υπόστασή της, όργανο για τη μέτρησή της,

τον έβαλε στο νόημά της και σ' όλα τα πράγματά της...

Η λογική είναι η μήτρα, κάθε συνείδησης και φύτρα

όλων των εννοιών του χρόνου, του οργανωμένου «δολοφόνου»

που άδηλα παντού τρυπώνει και κάθε ύπαρξη αλλοιώνει

-ίσως χωρίς να την τελειώνει, ΟΜΩΣ να την υποχρεώνει -

κύκλους να κάνει, που, πριν κλείσουν, πύλες ν' ανοίγουν για ν' αφήσουν

προσβάσεις στις αρχές του Όντος, στα «πρακτικά» του παρελθόντος...
Έτσι, άναρχος και χωρίς τέλος, στέλνει **τ' αόρατό του βέλος,**
-μέσα στο κύλισμα της φύσης, να μπει στις άπειρες κινήσεις,
φθορές και αλλαγές να φέρει-, **με τόξο απ' του Θεού το χέρι...**

Δεν τρέχει ΜΟΝΟΝ ν' αλλοιώσει. Στέργει κι ανάμνηση να σώσει
μέσα στην μνήμη τα κελάρια. Πίσω απ' του «είναι» μας τ' αχνάρια:
τη λησμονιά να ετοιμάσει,- στην ώρα της να την προφτάσει-,
πόνους και πίκρες να μειώσει, τους θρίαμβους να διατρανώσει,
την ιστορία να γεμίζει, την επιστήμη να φωτίζει!!!
Θεματοφύλακας της μνήμης ΚΑΙ χορηγός της επιστήμης!!!

Το νήμα αυτό τ' ατέλειωτο, τ' άναρχο και μυστήριο,
-της φύσης παντοδύναμο αλάτι και χυτήριο-
δένει με άλυτα δεσμά όνειρο και μαρτύριο,
σε άρμα αεικίνητο στου σύμπαντος την κοίτη
να τρέχει απ' τον Αυγερινό ως τον Αποσπερίτη!!!
Παρόν σε κύκλους ορατούς μες στην αφάνειά του,
είναι το μέγα μυστικό μπρος στη προφάνειά του!!!

Δεν βρίσκεται διανοητής π' αγνόησε το χρόνο!!!
ΚΑΙ, όλοι οι επί γης Θεοί, με αρχηγό τον Κρόνο,
προσπάθησαν να υπερβούν την έννοια του χρόνου,
με όχημα το γεγονός τ' ανθρώπινου του πόνου,
πού 'νοιωθε το μαρτύριο του θάνατου της φύσης,
χωρίς ποτέ του να μπορεί να βρίσκει κάποιες λύσεις...

Έτσι προβάλλαν οι Θεοί, στους ουραμούς, στον Άδη...
Της πίστεως τη δύναμη ρίξαν για παραγάδι
κι έβγαλαν, μυστηριακά, κελεύσματα και νόμους,
ν' ανοίξουνε των Θρησκειών τους «φωτισμένους» δρόμους,
που οδηγούνε τη ζωή σ' αιώνιες κατοικίες,
εκεί που ο χρόνος σταματά με των Θεών λατρείες.
Οριστικά σφραγίζουνε του θάνατου την πύλη
κι άλλη ανοίγουν, στην ψυχή, που οι Θεοί 'χουν στείλει,
-απαλλαγμένη απ' του κορμιού τους πόνους και την ύλη-
εκεί που χρόνος δεν μετρά και χρόνος δεν υπάρχει
παρά η ΑΙΩΝΙΑ ΖΩΗ και η ευτυχία άρχει!!!

*Μα η επιστήμη αλλιώς τα βάζει με το χρόνο,
μ' αυτόν τον μέγα τύραννο, κατάφορτο με φθόνο
κι εκδίκηση παντοτινή για τη μητέρα φύση,
που αιώνια κι επίμονα γυρεύει ν' αφανίσει...
Τον ψάχνει στην ουσία του, μετράει τις εκδηλώσεις,
τον ερευνά στην κίνηση ως και στις αλλοιώσεις...
Τον βλέπει δίπλα στους ρυθμούς στου σύμπαντος τη...δράση
στοιχείο αναπόσπαστο του «γίγνεσθαι» στην πλάση!!!*

*Δεν θεωρείται δύναμη, ενέργεια ή και ύλη.
Μόνο από τ' αποτέλεσμα, - που «δέχεται» να στείλει -,
την ύπαρξή του καθαρά στον κόσμο φανερώνει.
Μια ύπαρξη, π' άλλα γεννά και άλλα τα σκοτώνει...
Δεν ξέρουμε αν ακολουθεί ευθεία ή καμπύλη.
Δεν ξέρουμε ούτε από ποιιά, της φύσης, μπαίνει πύλη.*

*Στον τύπο της κινήσεως δείχνει την πρώτη ουσία
στοιχείου απαραίτητου, μ' απόλυτη αξία
στη μαθηματική δομή της κίνησης, που ορίζει
την γραμμική ταχύτητα πώς να την προσδιορίζει.
Μ' αυτή τη βασική αρχή και μ' άλλη δεδομένη,
-πως η ταχύτητα φωτός είναι προσδιορισμένη-,
η θεωρία μπόρεσε το χρόνο ν' αφανίσει
μα η πραγματικότητα την έχει εμποδίσει.*

Ακόμα κι αν μηδενιστεί στην θεωρία ο χρόνος
θα είναι πάντοτε παρών, κυρίαρχος και μόνος
σαν ρυθμιστής αόρατος όλων των ταχυτήτων
των γραμμικών, των κυκλικών και των...ανεπαισθήτων,
δίπλα και μέσα στη ζωή, σε κάθε «Ον» και δράση,
γιατί σε άπειρες γωνιές στη φύσει έχει φωλιάσει.

**Ίσως να πρέπει, όσο ζεις, πάντοτε να γνωρίζεις,
το χρόνο κάπως, πού και πώς να τονε φυλακίζεις!
Ψάξε, είτε στο μέλλον του, είτε στο παρελθόν του,
ελπίδας και ανάμνησης πηγές για το παρόν του,
να βρίσκεις. Κι άλλες ν' αγνοείς κι άλλες να διατρανώνεις,
-όπως το ζεις κάθε στιγμή και όπως το βιώνεις-
Βάλε τις πρώτες σε κελιά, που φώς να μην τις φτάνει
-και πάντοτε αόρατες, η μνήμη, να τις κάνει ...-
Σε παραδείσιες «φυλακές ανάμνησης», τις άλλες,
τροφούς και φάρους στο παρόν, για ν' ανεβεί τις σκάλες,
να φτάσει όσο ψηλά μπορεί κι εκείθε ν' αντικρίζει
από το πού ξεκίνησε και προς τα πού βαδίζει...**

Αθήνα, Ιανουάριος 2023

Δημήτριος Π. Τόρβας

Αντιστράτηγος ε.α/ Επίτιμος Διοικητής ΙΧης Μεραρχίας Πεζικού
Electronic Engineer – Msci in Op.Re. from Cranfield University (England)